

Θεσμοί επιβολής της λαϊκής θέλησης ενάντια στο τοπικό κράτος η μόνη νικηφόρα προοπτική

Στάθης Ντούρος, Στέφανος Μολόχας*

Τρεις εκλογικές μάχες θα διεξαχθούν σε συμπυκνωμένο πολιτικό χρόνο. Δεν πιστεύουμε ότι είναι μία χρονική σύμπτωση. Πρόκειται για μία ύστατη προσπάθεια των δυνάμεων του εγχώριου και διεθνούς κεφαλαίου να γίνει «ιδιοκτησία» του ελληνικού λαού η **στρατηγική των μνημονίων**. Επιδιώκεται δηλαδή μία ευρεία συναίνεση κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων στο λεγόμενο «μεταμνημονιακό πλαίσιο», δηλαδή την βάρβαρη ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού για τις επόμενες δεκαετίες.

Σε τι συγκεκριμένα απαιτείται συναίνεση;

-Πρώτον, στην επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων για την επόμενη πενταετία τουλάχιστον (πλεόνασμα 3,5%).

-Δεύτερον στην ανάταξη της καπιταλιστικής κερδοφορίας με την εμπέδωση της βαθιάς εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

-Και τρίτον στην αναβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού ως μέλος του δυτικού ιμπεριαλιστικού μπλοκ στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο.

Έχει σχέση η τοπική διοίκηση με τους παραπάνω στόχους; Ο Κλεισθένης μετατρέπει τις πρώην “αυτοδιοικητικές” δομές σε κομμάτι ενός πολυπλόκαμου μπλοκ εξουσίας που συναποτελείται από διάφορα θεσμικά και εξωθεσμικά κέντρα αποφάσεων. Στις τοπικές αρχές περνάνε σταδιακά αρμοδιότητες του κεντρικού κράτους. Από την φορολόγηση των πολιτών, την εκπαίδευση, την καταστολή, τις ιδιωτικοποιήσεις μέχρι και διαμόρφωση νομοθετικών πλαισίων για την “ενθάρρυνση” των επενδύσεων.

Δεν πρόκειται για **αυτοδιοίκηση** αλλά για **τοπικό κράτος**. Οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί –δηλαδή προϋπολογισμοί λιτότητας- αποτελούν θεσμικά κατοχυρωμένο στόχο.

Με δεδομένη την μείωση των ΚΑΠ και του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων έως και **60%**, η φοροαφαίμαξη των δημοτών, η μετατροπή των δημοσίων υπηρεσιών σε επιχειρήσεις και τα προγράμματα ΕΣΠΑ διαμορφώνουν τους δήμους και τις περιφέρειες σε επιχειρηματικές δομές. Το παράδειγμα του Μπέου δεν αποτελεί αντιδημοκρατική εκτροπή των παραπάνω αλλά τον καλύτερο εκφραστή του, όντας και ο ίδιος γέννημα θρέμμα της επιχειρηματικής διαπλοκής. Γι αυτό και η παράταξή του έχει ουσιαστικά την στήριξη όλων των κομμάτων εξουσίας ενώ θεσμικά στηρίζεται και από την κυβέρνηση.

Μπορεί εντός αυτού του πλαισίου να υπάρξει δημοκρατική διέξοδος; Η προσπάθεια αναδιατύπωσης του σχεδίου του ΣΥΡΙΖΑ του 2015, ως πρόταση φιλολαϊκής διαχείρισης του Κλεισθένη σήμερα, από δυνάμεις που βοήθησαν στην πολιτική του αναρχίηση, όχι μόνο είναι καταδικασμένη να ηττηθεί αλλά θα καταγραφεί και ως ρεύμα συναίνεσης στο μνημόνιο διαρκείας. Τα παραδείγματα μιας «αριστερής» διαχείρισης σε Χαλκιδική, Νέα Φιλαδέλφεια, Πάτρα κτλ όχι μόνο υποβάθμισαν την λαϊκή απαιτητικότητα αλλά εφαρμόζουν απaráλλακτες τις **ελαστικές σχέσεις εργασίας, τα ΣΔΙΤ** σε έργα, την καταστροφή του περιβάλλοντος. **ΕΕ, ΔΝΤ και κεφάλαιο** δεν ενδιαφέρονται για την **ιδεολογική τοποθέτηση του κάθε διαχειριστή**, αλλά για το αν εφαρμόζει αποτελεσματικά, δηλαδή με την ευρύτερη κοινωνική

συναίνεση, τους κύριους άξονες των μεταμνημονιακών στόχων.

Η μόνη πραγματική ουσιαστική αντιπολίτευση στο σχέδιο του Μπέου έγινε από την εισβολή του αγωνιζόμενου λαού στο δημοτικό συμβούλιο που έσπασε στην πράξη τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις της δημοτικής αρχής και έθεσε με όρους μαζικού λαϊκού εκβιασμού τις διεκδικήσεις του κινήματος ενάντια στην **ιδιωτικοποίηση του νερού** και την **κατασκευή εργοστασίου παραγωγής RDF**. Οι δημοτικοί σύμβουλοι της αντιπολίτευσης προτίμησαν να διαφυλάξουν το κύρος τους μέσα από «αντιφασιστικά μέτωπα» που ξέπλυναν τις παρατάξεις του **ΠΑΣΟΚ** (“Επιλογή ευθύνης”) και του **ΣΥΡΙΖΑ** (“Μαζί για το Βόλο”) που συναινούν στις ιδιωτικοποιήσεις και την κατασκευή εργοστασίου.

Εκτιμούμε ότι στο κίνημα της πόλης του Βόλου υπάρχει πολιτικό κενό. Ως **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** ξεκινήσαμε το τελευταίο διάστημα σε συνεργασία με άλλες δυνάμεις (**ΕΕΚ**) και ανένταχτους αγωνιστές την προσπάθεια συγκρότησης ενός **μαχητικού, αντιδιαχειριστικού σχήματος στην πόλη**, ισότιμα και δημοκρατικά. Συμμετείχαμε και στον διάλογο και με άλλες δυνάμεις της αριστεράς (Ξεκίνημα κ.α). Η επιμονή όμως σε μία **εκλογική συγκόλληση με διαχειριστικό πλαίσιο** για την εξασφάλιση εκλόγιμης θέσης (“Μέτωπο ενεργών πολιτών”) είναι ενάντια στην αναγκαιότητα ενός αντιπαραδείγματος σε σχέση με τις προηγούμενες αποτυχημένες προσπάθειες συγκόλλησης ετερογενών πολιτικών υποκειμένων (“Δρόμοι συνεργασίας, ανατροπής και αλληλεγγύης”).

Από την πλευρά μας θεωρούμε ότι η επιχειρηματική λειτουργία του δήμου και η διαχείριση των **ΕΣΠΑ** δεν είναι **ταξικά ουδέτερη**. Φέρνουν μαζί το αντεργατικό οπλοστάσιο, συμβάλλουν μέχρι και στον θάνατο εργατών (πχ γήπεδο ΑΕΚ). Πολλοί μας λένε ότι και τα ΕΣΠΑ είναι λεφτά από τον λαό. Εμείς απαντάμε ότι είναι κλεμμένα λεφτά από τον λαό που επενδύονται εις βάρος της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Η ανυπόταχτη στάση μας απέναντι στον εργασιακό μεσαίωνα είναι ασύμβατη με την συναίνεση σε προγράμματα **ανακύκλωσης της ανεργίας**. Καμία πολιτική δύναμη δεν έχει το δικαίωμα με άλλοθι την αγωνία των ανέργων να πουλάει ως **φιλανθρωπία τις μνημονιακές δεσμεύσεις**.

Το πρόγραμμα της κίνησης επιδιώκουμε να έχει τον χαρακτήρα μιας χάρτας αναγκών και δικαιωμάτων για την εργαζόμενη πλειοψηφία και την νέα γενιά, σε εκπαίδευση, εργασία, ελευθερίες και περιβάλλον. Δεν απευθύνεται στους πολίτες **ως ψηφοφόρους** αλλά ως **αγωνιζόμενα υποκείμενα**. Δεν ζητάμε την στήριξη των κινημάτων αλλά συμβάλλουμε στην αναβάθμισή τους ως αντιθεσμούς επιβολής της λαϊκής θέλησης απέναντι στους θεσμούς του τοπικού κράτους. Δεν τρέφουμε αυταπάτες για **«αντινεοφιλελεύθερους» δήμους-νησίδες** σε ένα βάρβαρο περιβάλλον αλλά με εργατικούς- λαϊκούς αγώνες αναδεικνύουμε τα τοπικά ζητήματα ως ζητήματα όλης της κοινωνίας.

Μέσω της απλής αναλογικής η κυβέρνηση προσπαθεί να εξασφαλίσει μεγαλύτερη συναίνεση από αυτή που εξασφάλιζαν οι πλειοψηφίες-τέρατα του Καλλικράτη, με πλειοψηφίες συνεργασίας με «προοδευτικό» μανδύα. Από πλευράς μας **αρνούμαστε την συμμετοχή μας σε τέτοια σχήματα διαχείρισης**. Η αυτοδυναμία του Μπεου μπορεί να σπάσει μόνο με την υπονόμηση από το κίνημα της δυνατότητας του τοπικού κράτους να διοικεί. Σε αυτό συμβάλλουμε και όπου έχουμε καταφέρει να εκλέξουμε σύμβουλο και όχι σε αλισβερίσια υποτιθέμενης φιλολαϊκής διαπραγμάτευσης.

Μόνο πάνω σε αυτή την κατεύθυνση μπορεί να οικοδομηθεί μία πραγματική ενότητα των αγωνιζόμενων πολιτών του Βόλου. Η εμπειρία από την παρέμβαση ενάντια στον Καλλικράτη τα τελευταία δέκα χρόνια ανέδειξε με ενιαίο τρόπο σε όλη την Ελλάδα την καταγραφή ενός **διακριτού μαζικού πολιτικού ρεύματος που με αντικαπιταλιστική στόχευση** κατάφερε να παρέμβει νικηφόρα απέναντι στις αναδιαρθρώσεις του τοπικού κράτους. Το ίδιο έγινε και στην Θεσσαλία με την συμβολή της **Αριστερής Παρέμβασης**. Θα επιδιώξουμε στον δήμο Βόλου να δημιουργηθεί ένα τέτοιο νικηφόρο παράδειγμα.

Η πόλη του Βόλου το επόμενο διάστημα θα αποτελέσει θέατρο σκληρών αγώνων. Για μας η πλευρά της εργαζόμενης πλειοψηφίας μπορεί και πρέπει να ορίζει πώς θέλει να ζει και να εργάζεται. Ενάντια στις

επιταγές της καπιταλιστικής ανάπτυξης που **εμπορευματοποιεί** την παιδεία, την υγεία, τις υποδομές και καταστρέφει το περιβάλλον.

Η πρωτοβουλία για την δημιουργία ενός αντικαπιταλιστικού αντιδιαχειριστικού σχήματος, μετά από δύο μαζικές συνελεύσεις, θα συνεδριάσει ξανά στις 26 Γενάρη στις 19:00 στην Λέσχη Εργαζομένων και Νεολαίας για την οριστικοποίηση της διακήρυξης και του προγράμματος. Καλούμε όλον το αγωνιζόμενο κόσμο να πλαισιώσει αυτή την προσπάθεια.

*Μέλη του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, οργάνωση που συμμετέχει στην ANΤΑΡΣΥΑ